

شرایط لازم توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت به منظور ایجاد واحد جدید، انتقال مکان واحد موجود یا توسعه واحد موجود شامل افزایش ظرفیت تولید محصولات فعلی، تولید محصولات جدید، تکمیل خط تولید یا بازسازی و نوسازی ماشین آلات، تجهیزات و تاسیسات آنها صادر می‌شود.

پروانه بهره‌برداری: مجوز فعالیت اقتصادی است که پس از نصب ماشین آلات و تجهیزات خط تولید، تجهیزات جانبی، تامین نیروی انسانی و انجام تولید آزمایشی، بنا به درخواست متقاضی حقیقی یا حقوقی از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت به منظور انجام فعالیت صنعتی برای تولید انبوه در یک کارگاه صنعتی صادر می‌شود.

کارگاه صنعتی: کارگاه صنعتی مکان ثابتی است که با دارا بودن مجموعه ای از نیروی انسانی، ماشین آلات، تجهیزات، ساختمان‌ها و تاسیسات به منظور انجام فعالیت صنعتی، ایجاد شده است.

کارگاه صنعتی فعال: کارگاهی فعال محسوب می‌شود که حداقل یک خط از خطوط تولیدی آن، حداقل به مدت ۳۰ روز کاری در زمان مرجع در حال کار بوده و محصول تولید کرده است.

کارگاه صنعتی غیرفعال: کارگاه‌های زیر کارگاه صنعتی غیرفعال محسوب می‌شوند:

- ۱- کارگاه به علت تعمیرات یا به هر دلیل دیگری، در زمان آماری به صورت موقت تعطیل بوده و در سال مورد نظر هیچ‌گونه فعالیت تولیدی نداشته است اما دوباره به فعالیت صنعتی خود ادامه می‌دهد.
- ۲- کارگاه در زمان آماری تعطیل دائم شده است و هیچ‌گونه فعالیت تولیدی در آینده نخواهد داشت.

شاغلان (کارکنان): رجوع کنید به تعاریف و مفاهیم «فصل ۶- معدن»

شاغلان فعالیت‌های صنعتی خانوار: منظور افراد ۱۰ ساله و بیش‌تر خانوار است که در تمام یا قسمتی از سال، در محل سکونت خانوار به فعالیت صنعتی اشتغال داشته‌اند.

در ارائه آمار شاغلان، توضیح این نکته ضروری است که در محاسبه از روش «متوسط تعداد شاغلان در سال» استفاده شده است.

مقدمه

اطلاعات آماری ارائه شده در این فصل، شامل مشخصات جوازنامه‌های صنعتی صادر شده توسط سازمان صنعت، معدن و تجارت به صورت ثبتي، عملکرد اقتصادی کارگاه‌های صنعتی، مشخصات عمومی شرکت‌های تعاونی صنعتی تحت پوشش اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان و نتایج طرح آمارگیری از کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر استان می‌باشد.

به منظور شناخت ساختار صنعتی کشور و اتخاذ سیاست‌های توسعه صنعتی مناسب، طرح آمارگیری از کارگاه‌های صنعتی از سال ۱۳۵۱ به عنوان یکی از برنامه‌های جاری مرکز آمار ایران منظور شده و همه ساله (بجز سال‌های ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷) اجرا شده است.

اولین سرشماری صنعتی کشور، در مرداد ماه ۱۳۴۲ بوسیله اداره کل آمار عمومی وقت انجام گرفت. از سال ۱۳۴۳ تا سال ۱۳۵۱ وزارت اقتصاد وقت به تهیه آمار از کارگاه‌های صنعتی کشور مبادرت نمود و از سال ۱۳۵۲ به بعد، این وظیفه به وزارت صنایع و معادن وقت محول شد.

در سال‌های بعد نیز با استفاده از چارچوب به دست آمده از سرشماری عمومی کارگاهی ۱۳۸۱، کارگاه‌های دارای ۱۰ نفر کارکن و بیشتر با روش سرشماری مورد آمارگیری قرار گرفت که نتایج آن در این فصل منظور شده است.

شایان ذکر است آمار ارائه شده در جداول ۱-۸ لغایت ۴-۸ مربوط به کارگاه‌هایی است که تحت نظارت اداره کل صنعت، معدن و تجارت قرار دارد. ذکر این نکته ضروری است که برای طبقه بندی فعالیت‌های بخش صنعت، از ویرایش چهارم طبقه‌بندی بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی (ISIC)، با اعمال تغییراتی در آن استفاده شده است.

تعاریف و مفاهیم

جواز تاسیس (صنعتی): مجوز فعالیت اقتصادی که به منظور سرمایه‌گذاری در انجام فعالیت صنعتی بنا به درخواست متقاضی حقیقی یا حقوقی پس از احراز

حمل و نقل، خدمات حسابرسی و حقوقی و آموزشی، حق‌العمل‌کاری و ...

سایر پرداختی‌ها (پول، کالا و ...): این پرداختی‌ها شامل پاداش، اضافه‌کار، هزینه خوراک و پوشاک، هزینه ایاب و ذهاب، حق اولاد، حق عائله‌مندی، حق مأموریت، بدی آب و هوا، سهم کارفرما از بیمه‌های اجتماعی، خواربار، بلیط اتوبوس و ... است.

شرکت‌های تعاونی صنعتی: تعاونی‌هایی هستند که با بهره‌گیری از سرمایه و نیروی کار و تخصص اعضاء، بر اساس موضوع فعالیت مندرج در اساسنامه اجرایی، در رشته‌های مختلف صنعت فعالیت می‌کنند.

شرکت‌های تعاونی فرش دستباف: تعاونی‌هایی هستند که در زمینه تامین و توزیع مواد اولیه و تولید انواع فرش‌های دستباف و تولیدات وابسته فعالیت دارند.

گزیده اطلاعات

تا پایان سال ۱۴۰۱، تعداد جواز تأسیس صادر شده توسط سازمان صنعت، معدن و تجارت استان برای ایجاد کارگاه‌های صنعتی ۳۸۵ فقره بوده که فعالیت صنایع تولید مواد و محصولات شیمیایی و محصولات لاستیکی و پلاستیکی بیش‌ترین سهم را در بین فعالیت‌ها داشته است. تعداد پروانه بهره‌برداری صادر شده توسط سازمان صنعت، معدن و تجارت استان برای ایجاد کارگاه‌های صنعتی تا پایان سال ۱۴۰۱، تعداد ۱۱۵ فقره با ۳۴۴۶ نفر و میزان سرمایه‌گذاری ۳۱۲۹۱ میلیارد ریال بوده است. سهم فعالیت تولید منسوجات با ۱۸/۷ درصد، بیش‌ترین سهم را در بین فعالیت‌ها به خود اختصاص داده است. اطلاعات بخش صنعت سال ۱۴۰۰ در دسترس نمی‌باشد.

جبران خدمات مزد و حقوق‌بگیران: رجوع کنید به «فصل ۵- کشاورزی، جنگلداری و شیلات».

مزد و حقوق: منظور، مجموع پرداختی‌های کارگاه به صورت پول و یا کالا به مزد و حقوق‌بگیران است.

سایر پرداختی‌ها (پول، کالا و ...): این پرداختی‌ها شامل پاداش، اضافه‌کار، هزینه خوراک و پوشاک، هزینه ایاب و ذهاب، حق اولاد، حق عائله‌مندی، حق مأموریت، بدی آب و هوا، سهم کارفرما از بیمه‌های اجتماعی، خواربار، بلیط اتوبوس و ... است.

ارزش سرمایه‌گذاری (ارزش تغییرات اموال سرمایه‌ای): ارزش سرمایه‌گذاری عبارت است از تغییرات ایجاد شده در ارزش اموال سرمایه‌ای (ارزش خرید یا تحصیل و هزینه تعمیرات اساسی منهای ارزش فروش انتقال اموال سرمایه‌ای) طی دوره آماری.

اموال سرمایه‌ای: رجوع کنید به «فصل ۵ - کشاورزی، جنگلداری و شیلات».

مواد مصرفی خارجی: مصرف موادی است که از خارج وارد شده و در داخل کشور هیچگونه عملیات تولیدی روی آن انجام نگرفته باشد. مثلاً پارچه مصرف شده در یک کارگاه دوزندگی لباس در صورتی خارجی به حساب می‌آید که عیناً از خارج وارد شده باشد.

ارزش داده فعالیت صنعتی: ارزش داده در کارگاه صنعتی، مجموع ارزش مواد خام و اولیه، کالاهای واسطه‌ای مصرفی، آب خریداری شده، انرژی مصرف شده، پرداختی بابت ارائه خدمات صنعتی و ارزش خرید کالاهایی است که بدون تغییر شکل به فروش رفته است.

ارزش ستانده فعالیت صنعتی: ارزش ستانده در کارگاه صنعتی، مجموع ارزش کالاهای تولید شده، دریافتی بابت ارائه خدمات صنعتی، ارزش فروش کالاهایی که بدون تغییر شکل به فروش رسیده‌اند، تفاوت ارزش موجودی انبار کالاهای در جریان ساخت در ابتدا و انتهای سال، ارزش اموال سرمایه‌ای ساخته شده توسط کارگاه و ارزش آب و برق فروخته شده یا رایگان تحویل شده است.

ارزش افزوده فعالیت صنعتی: ارزش افزوده در کارگاه صنعتی، ارزش ستانده کارگاه منهای ارزش داده آن است.

دریافتی و پرداختی بابت خدمات غیر صنعتی: دریافتی و پرداختی بابت خدمات غیر صنعتی عبارت است از دریافتی‌ها و پرداختی‌های کارگاه بابت خدماتی از قبیل اجاره ساختمان، اجاره ماشین‌آلات، ارتباطات، مخابرات،